

Nr 55

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående riksskatteverkets organisation m. m.; given Stockholms slott den 6 mars 1970.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlatande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag till organisation av riksskatteverket, som enligt statsmakernas beslut skall inrättas den 1 januari 1971 för den centrala ledningen av beskattnings-, uppbörds- och folkbokföringsväsendet.

Verkets styrelse skall enligt tidigare beslut bestå av verkschefen som ordförande och lekmannaedamöter. Verksledningen föreslås bestå av en generaldirektör och en överdirektör. I övrigt innebär förslaget att verket under verksledningen organiseras på åtta huvudenheter och en särskild enhet för de allmänna ombuden. Huvudenheterna är en enhet för administration, en enhet för rättsärenden, en enhet för taxering och uppbörd, en enhet för indirekt skatt, en enhet för kontroll och revision, en enhet för folkbokföring och val, en enhet för driftteknik och en enhet för alkoholärenden.

Antalet anställda i riksskatteverket blir drygt 500.

Vidare läggs fram förslag till medelsanvisning för budgetåret 1970/71 dels avseende andra halvåret 1970 till kontrollstyrelsen, riksskattenämnden samt centrala folkbokförings- och uppbördsnämnden, dels avseende första halvåret 1971 till riksskatteverket.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 6 mars 1970.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, HOLMQVIST, ASPLING, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, BENGTTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *riksskatteverkets organisation m. m.* och anför.

I statsverkspropositionen (bil. 9) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avvaktan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1970/71 föra upp vissa anslag som berörs av den beslutade omorganisationen av den centrala skatteförvaltningen med beräknade belopp. Beredningen av de organisations- och anslagsfrågor som sammanhänger med omorganisationen är nu avslutad och jag anhåller att få redogöra för dem närmare.

Inledning

Enligt statsmakternas beslut (prop. 1969: 127, BeU 63, rskr 342) skall en central förvaltningsmyndighet, riksskatteverket, inrättas den 1 januari 1971 för den centrala ledningen av beskattnings-, uppbörds- och folkbokföringsväsendet. Utredningar m. m. som har föregått beslutet har redovisats i prop. 1969: 127.

Med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 26 september 1969 tillkallade chefen för finansdepartementet en organisationskommitté med uppdrag att framlägga förslag om riksskatteverkets organisation och i övrigt förbereda omorganisationen av den centrala skatteförvaltningen. Kungl. Maj:t har uppdragit åt statskontoret att medverka i utredningsarbetet och förberedelserna i övrigt för omorganisationen enligt direktiv från organisationskommittén.

Organisationskommittén, som antagit benämningen riksskatteverkskommittén (RSV-kommittén), har avgivit en promemoria den 16 februari 1970 (Stencil Fi 1970: 3) med förslag rörande riksskatteverkets organisation.

Nuvarande organisation

Riksskattenämnden

Riksskattenämnden (RN), instruktion 1965: 714, består av ordförande och sex ledamöter, varav en vice ordförande. Föreskrifter om nämnden finns i 19 § taxeringsförordningen (1956: 623). Vid handläggningen av ärenden rörande mervärdeskatt har RN en annan sammansättning. Den består då av ordföranden och åtta särskilt utsedda ledamöter, varav en vice ordförande. Ytterligare föreskrifter finns i kungörelsen (1968: 583) om riksskattenämndens sammansättning i ärenden rörande mervärdeskatt.

Ordförandeskapet i RN är inte inrättat som en fast tjänst, men sedan något år är ordföranden engagerad på heltid för nämndens verksamhet. Nämnden har ett kansli med tre byråer, nämligen en kanslibyrå, en mervärdeskattebyrå och en kontrollbyrå.

De huvudsakliga uppgifterna inom kanslibyrån är att bereda och föredra ärenden på den direkta beskattningens område, såsom förhandsbesked i taxeringsfrågor, anvisningar till ledning för enskilda och skattemyndigheter, dispenser enligt bestämmelser i vissa skatteförfattningar och remisser. Omfattande arbetsuppgifter för byrån är informationsverksamhet och arbete med blanketter. På byrån ankommer också att handlägga vissa dubbelbeskattningsärenden. Vidare svarar byrån för RN:s kamerala och personaladministrativa uppgifter.

Arbetsuppgifterna på RN:s mervärdeskattebyrå kan indelas i två huvudgrupper, dels de som rör den materiella sidan av mervärdeskatteområdet och dels de som rör den administrativa sidan. Till den förra gruppen hör beredning och föredragning av ärenden angående förhandsbesked, anvisningar och bindande förklaringar. Också på detta område förekommer en omfattande informationsverksamhet. Till den administrativa sidan av byråns arbetsfält hör frågor angående registrering av skattskyldiga, redovisning av skatt, arbetsrutiner, blanketter och statistik.

Kontrollbyråns verksamhet är inriktad på kontroll av direkt och indirekt skatt. Hit hör främst att planlägga, samordna och följa riksomfattande kontrollaktioner och att inhämta centralt tillgängligt kontrollmaterial. I viss omfattning utför byråns personal också taxerings- eller skatterevisioner. Byrån anlitas i betydande utsträckning för information och utbildning.

Antalet anställda vid RN, uttryckt i årsarbetskrafter, är f. n. 36, varav 23 utgör handläggande personal. Dessutom anlitas extra föredragande från andra myndigheter i stor utsträckning.

Centrala folkbokförings- och uppboränsnämnden

Centrala folkbokförings- och uppboränsnämnden (CFU), instruktion 1965: 715, består av ordförande, vice ordförande och ytterligare sju ledamöter. Ordföranden är heltidsanställd.

Nämndens kansli är enligt instruktionen indelat i en administrativ byrå, en teknisk byrå och en utbildningssektion. För de uppgifter som ankommer på CFU som central valmyndighet har dessutom inrättats en särskild valenhet.

Administrativa byrån svarar för ledning, tillsyn och centrala uppgifter rörande tillämpningen av författningar inom folkbokförings- och uppborðsväsendet. Till byråns uppgifter hör att utfärda föreskrifter, anvisningar och allmänna meddelanden. Vidare har byrån, som är indelad i en folkbokföringssektion, en uppborðssektion och en kanslidetalj, följande uppgifter. Folkbokföringssektionen bestämmer i vissa fall personnummer, förmedlar uppgifter till vissa länder om här bosatt utlännings civilstånd, dödsfall m. m. och motsvarande uppgifter beträffande i utlandet bosatt svensk medborgare samt för personregister över inflyttade från och utflyttade till utlandet, obefintliga m. m. På uppborðssektionen handläggs ärenden angående bindande förklaringar om sättet för att ta ut preliminär skatt och att verkställa skatteavdrag samt ärenden angående normalbelopp för existensminimum och anstånd för arbetsgivare med inbetalning av skatt. Uppborðssektionen för också skattereklamerkontot och handlägger ärenden angående handräkning i skatteärenden enligt avtal med Danmark, Finland och Norge. Kanslidetaljen har bl. a. hand om nämndens personal- och kameralärenden.

Tekniska byrån svarar för ledning och tillsyn inom folkbokförings- och uppborðsväsendet såvitt avser teknisk utrustning och dess användning, beräkning av resursbehov, arbetsfördelning, arbetsplanering och arbetsmetodik samt därmed sammanhängande ekonomiska och organisatoriska frågor. Byrån utfärdar föreskrifter och anvisningar samt lämnar råd i tekniska och organisatoriska frågor på sitt område. Byrån är indelad i en systemsektion, en organisationssektion, en ekonomisektion och en utvecklingsenhet.

Till systemsektionens uppgifter hör att utforma system för databehandling, produktframställning och produktkontroll, att konstruera och underhålla datamaskinprogram och att utarbeta instruktioner för databehandlingsrutiner hos länsstyrelsernas uppborðssektioner och datakontor samt hos de lokala skattemyndigheterna. Organisationssektionen skall bl. a. följa verksamheten och genomföra organisationsundersökningar hos regionala och lokala organ, upprätta tidsplaner och översiktliga beskrivningar av arbetsförloppet hos myndigheterna för att underlätta deras planeringsarbete, verka för att resurserna på området används på bästa sätt, framställa underlag för ackords- och taxesättningar inom datakontoren och samordna utnyttjandet av länsstyrelsernas datamaskinanläggningar. Ekonomisektionen svarar för anskaffning och underhåll av maskinutrustning för datakontoren samt av inventarier och kontorsmaskiner för CFU. Vidare utfärdar ekonomisektionen inom ADB-området redovisningstekniska föreskrif-

ter och prissätter servicearbeten. Utvecklingsenheten följer utvecklingen av tekniskt administrativa system inom andra verksamhetsområden och av datametodik, styrsystem och teknisk utrustning, utformar systemskisser för nya arbetsuppgifter o. d.

Utbildningssektionen har bl. a. till uppgift att anordna kurser och konferenser och att utarbeta utbildnings- och informationsmaterial.

Valenheten svarar för de uppgifter som ankommer på CFU i egenskap av central valmyndighet. Som sådan skall CFU förbereda och organisera valförrättningarna genom föreskrifter, anvisningar och råd, fastställa formulär och upprätta särskild röstlängd. I samband med valen skall CFU bl. a. sammanställa valresultatet och göra mandatfördelning.

Antalet anställda vid CFU, uttryckt i årsarbetskrafter, är f. n. 162, varav 102 utgör handläggande personal.

Kontrollstyrelsen

Kontrollstyrelsen, instruktion 1965:711, är central myndighet för ärenden angående vissa indirekta skatter av icke generell natur, s. k. punktskatter, tillsynsmyndighet i frågor om tillverkning m. m. av alkoholhaltiga varor samt central myndighet i frågor om alkoholförsäljning och alkoholpolitik. Chef är en generaldirektör och verkets styrelsen består av denne och verkets fyra byråchefer. Vid sidan av kontrollstyrelsen finns energiskattnämnden, som består av ordförande och nio ledamöter. Denna nämnd har enbart rådgivande funktioner.

Verket har fyra byråer, en för rusdrycksförsäljningsärenden m. m. (första byrån), en för administrativa och tekniska ärenden (andra byrån) och två för skatteärenden (tredje och fjärde byråerna). Vidare finns en juridisk avdelning med en avdelningsdirektör som chef. Kontrollstyrelsen har en distriktsorganisation med kontor i Stockholm, Göteborg, Malmö och Sundsvall.

Första byrån handhar frågor inom det alkoholpolitiska området samt svarar för statistiken inom styrelsen och det särskilda straffregistret, som är ett centralt register avseende alkoholmissbruk och alkoholbrottslighet. Byrån har vidare hand om uppbörderna av skatterna på spritdrycker och vin samt av rusdrycksförsäljningsmedel från parti- och detaljhandelsbolagen.

Andra byrån svarar för kameral- och personalärenden inom styrelsen, bl. a. bokföringen av deklARATIONER, skattebetalningar m. m. åt skattebyråerna. Vidare har byrån hand om bl. a. kontrollen över sprittillverkningen med biträde av regionalt placerade deltidsanställda kontrollanter.

Tredje byrån handlägger bl. a. skatt på malt- och läskedrycker, särskild varuskatt, utjämningskatt, försäljningskatt, omsättningsskatt på motorfordon, stämpelskatt och lotterivinstskatt. Fjärde byrån handlägger ärenden rörande energiskatt på elektrisk kraft och bränslen, vidare brännolja-skatt, gasolskatt, särskild skatt på motorbränslen, skatt på bensin och to-

baksskatt. Till skattebyråernas arbetsuppgifter hör bl. a. att registrera de skattskyldiga, att kontrollera, fastställa och uppbära skatt, att utfärda anvisningar till de skattskyldiga och kontrolltjänstemännen samt att lämna förhandsbesked huruvida vara är skattepliktig och om tillämplig skattesats.

Juridiska avdelningen handlägger bl. a. besvär över beslut om expeditionsavgift samt konkurs-, ackords- och åtalsärenden. Chefen för avdelningen är förordnad att vara allmänt ombud hos kontrollstyrelsen och sjöfartsverket.

Skattekontrollen på fältet ombesörjs av distriktsorganisationen, som omfattar totalt 90 tjänstemän.

Antalet anställda vid kontrollstyrelsen, exkl. distriktsorganisationen och uttryckt i årsarbetskrafter, är f. n. 127, varav 32 utgör handläggande personal.

Den mellankommunala prövningsnämnden

Den mellankommunala prövningsnämnden (MKPN) prövar besvär från skattskyldig som har haft förvärvskälla hänförlig till skilda län och besvär från sådan skattskyldigs make. Dessutom prövar nämnden besvär som rör fråga i vilket län skattskyldig skall taxeras.

I prop. 1969: 127 har anmälts att förslag senare skall läggas fram om att vidga MKPN:s kompetensområde. Det skulle därvid också komma att omfatta varje sådant bolag som avses i 221 § 1 mom. aktiebolagslagen (1944: 705) och som ingår i koncern med verksamhet i olika län samt omyndiga barn till den som är mellankommunalt skattskyldig.

MKPN består av ordförande, vice ordförande och ytterligare sex ledamöter. Nämndens ordförande och sekreterare har sina uppdrag som bisysslor.

Det allmännas intresse i fråga om de mellankommunala taxeringsuppgifterna bevakas av ett särskilt förordnat allmänt ombud, som också förestår nämndens kansli. MKPN:s personal består av ytterligare nio tjänstemän, varav tre bokföringssakkunniga. Huvuduppgifterna för allmänna ombudet och den personal som biträder honom är att avge yttrande över besvär från skattskyldiga eller kommun samt att eftergranska taxeringarna på området och framställa de yrkanden som dessa granskningar ger anledning till. I viss omfattning gör man också revisioner.

Kupongskattenämnden och kupongskattekontoret

Kupongskatt uttas på vissa aktieutdelningar enligt bestämmelser i förordningen (1943: 44) om kupongskatt. I ärenden om kupongskatt beslutar kupongskattenämnden, som består av ordförande och ytterligare två ledamöter. Nämndärendena avser huvudsakligen ansökningar om restitution av kupongskatt.

Det löpande arbetet med kupongskatten sköts av kupongskattekontoret, som ingår i taxeringsavdelningen vid länsstyrelsen i Stockholms län. Kon-

toret förestås av en byrådirektör, som också är föredragande i nämnden, och personalen består i övrigt av 14 biträden. Taxeringsavdelningens chef, taxeringsdirektören, har också vissa särskilda uppgifter i fråga om kupongskatten. Han får i vissa fall lämna medgivande att aktieutdelning lyfts utan att kupongskatt hålls inne. Vidare fungerar han som allmänt ombud i kupongskatteärenden.

Sjömansskattenämnden och sjömansskattekontoret

Sjömansskatten är en form av definitiv källskatt som utgår enligt bestämmelser i förordningen (1958: 295) om sjömansskatt. Ärenden angående sjömansskatt handläggs av sjömansskattenämnden, som är förlagd till Göteborg, och av sjömansskattekontoret, som utgör en sektion inom länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län.

Nämnden består av ordförande och ytterligare fyra ledamöter, varav en vice ordförande. Kontoret, som har 25 anställda, står under ledning av en kontorsföreståndare, som också är föredragande i nämnden. En tjänsteman vid länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län är förordnad till allmänt ombud i mål angående sjömansskatt.

Riktlinjer för omorganisation av den centrala skatteförvaltningen

De vid förra årets riksdag beslutade riktlinjerna för omorganisationen av den centrala skatteförvaltningen innebär i huvuddrag följande.

Ett nytt verk, riksskatteverket, inrättas den 1 januari 1971. Verket blir central förvaltningsmyndighet för beskattnings-, uppbörds- och folkbokföringsväsendet. Riksskatteverket övertar de uppgifter som nu ankommer på RN, CFU, kontrollstyrelsen, kupongskattekontoret, sjömansskattekontoret och allmänna ombudet hos den mellankommunala prövningsnämnden. Kontrollstyrelsens nykterhetspolitiska uppgifter skall övergångsvis övertas av riksskatteverket. Frågan om vart dessa uppgifter skall föras avses omprövas, när alkoholpolitiska utredningens förslag har lagts fram. Kupongskattenämnden, sjömansskattenämnden och energiskattenämnden knyts organisatoriskt till verket. Sjömansskattenämnden och sjömansskattekontoret skall även i fortsättningen vara förlagda till Göteborg. Verkets styrelse skall bestå av verkschefen som ordförande och lekmannaledamöter.

Ärenden angående förhandsbesked, bindande förklaringar och vissa dispenser skall inom riksskatteverket avgöras av en särskild nämnd. Anvisningar i skattefrågor skall däremot inte vara nämndärenden. Nämnden avses ha olika sammansättning vid handläggningen av ärenden rörande direkt skatt resp. indirekt skatt. Verkschefen skall vara ordförande i nämnden, men uppgifterna som ordförande skall i huvudsak ankomma på särskilt förordnade vice ordförande.

RSV-kommitténs överväganden och förslag

Riksskatteverkets verksamhetsområde

Riksskatteverket blir central myndighet för beskattnings-, uppbörds- och folkbokföringsväsendet och övertar i övrigt i princip de arbetsuppgifter som nu ankommer på de myndigheter och andra organ som går upp i verket. Mot bakgrund av bl. a. uttalanden av föredragande departementschefen i prop. 1969: 127 har RSV-kommittén tagit upp vissa frågor som gäller avgränsningen av verksamhetsområdet mot andra myndigheter än dem som direkt berörs av omorganisationen. Därvid har också berörts delegeringsmöjligheter från Kungl. Maj:t och förskjutningar i funktionerna mellan centralmyndigheten och den regionala skatteförvaltningen. Slutligen pekas på vissa förändringar av verksamhetsområdet som kan komma att inträffa.

Statistikfrågor

Kontrollstyrelsen har vissa uppgifter på statistikområdet. Dessa avser i huvudsak statistik över indirekt beskattning, statistik över tillverkning och försäljning av rusdrycker, öl och teknisk sprit samt statistik över fylleri m. m. Kommittén har undersökt om ansvaret för en del av denna statistik bör föras över till statistiska centralbyrån eller om det är möjligt att utvidga samarbetet och samordningen med centralbyrån.

Statistiken rörande den indirekta beskattningen omfattar i första hand uppgifter om influten skatt. Underlaget utgörs i väsentliga delar av punkt-skattebyråernas arbetsmaterial. Sammanställning och viss bearbetning av detta ingår som ett naturligt led i verksamheten. Utarbetandet av denna statistik bör enligt kommitténs mening inte flyttas över till statistiska centralbyrån. I fråga om vissa uppgifter om produktion och konsumtion sker emellertid en del dubbelarbete. För att undvika detta bör bättre samordning ske.

Visst dubbelarbete förekommer också inom statistiken över tillverkning och försäljning av rusdrycker, öl och teknisk sprit samt fylleristatistiken. Det är emellertid enligt kommittén tveksamt i vilken utsträckning det organ som svarar för alkoholpolitikens praktiska genomförande under alla förhållanden måste föra egen statistik. Enligt kommitténs mening är det för tidigt att nu fatta ståndpunkt till vart dessa statistikuppgifter skall föras. Ställningstagandet påverkas av åtminstone två faktorer som f. n. är okända, nämligen resultatet av alkoholpolitiska utredningens pågående arbete och bedömningen av fylleristrafikutredningens förslag att avkriminalisera fylleriet. Härtill kommer att rättsväsendets informationssystem håller på att byggas upp också i vad avser den rättsvårdande delen av straffregistren, vilket bl. a. innebär att det nuvarande manuella arbetet ersätts med maskinellt. Detta system, som för kontrollstyrelsens del väntas vara i hu-

vudsak genomfört år 1974, beräknas reducera personalen för registrets handhavande med ca tre fjärdedelar.

Med hänsyn till dessa förhållanden finner kommittén det lämpligt att frågan om vart alkoholstatistiken skall föras prövas i samband med att man tar slutlig ställning till alkoholpolitiken i stort. Denna statistikproduktion bör således inte föras över till statistiska centralbyrån i samband med att riksskatteverket inrättas. Kommittén har inte heller funnit att en sådan överföring nu skulle innebära någon mera avsevärd besparing. Det är emellertid tydligt att man bör etablera ett närmare samarbete för att såvitt möjligt undvika dubbelarbete för såväl uppgiftslämnarna som statsverket. Samråd bör ske även på andra punkter, där fördelar står att vinna genom samordning. Kontakter i detta syfte har också tagits mellan de båda verken. Genom sådan samordning underlättas den överflyttning till statistiska centralbyrån som kan bli aktuell sedan utredningsarbetet på alkoholområdet avslutats.

Redovisnings- och revisionsverksamhet

År 1967 beslöts att den statliga redovisnings- och revisionsverksamheten skulle omorganiseras (prop. 1967: 79, SU 82, rskr 194). Riksrevisionsverket (RRV) har fått i uppdrag att successivt lägga fram förslag till omorganisationens genomförande. RRV, som kallar det nya systemet SEA — Statens Ekonomi-Administrativa system — har utarbetat en PM, dagtecknad den 10 februari 1969, med titeln "Redovisning och intern revision inom ramen för SEA", där verket bl. a. redogör för hur omorganisationen planerats.

I fråga om redovisningsorganisationen innebär förslaget väsentligen att huvuddelen av de arbetsuppgifter, som hänför sig till bokföring, redovisning och kassagöromål, koncentreras till ett 30-tal redovisningscentraler, som var och en avses betjäna ett antal myndigheter. Beträffande revisionsorganisationen innebär omorganisationen i huvudsak att revisionskontor i princip inrättas i anslutning till varje redovisningscentral, att till revisionskontoren utflyttas huvuddelen av de arbetsuppgifter som hittills bedrivits vid RRV under benämningen kameral revision samt att förvaltningsrevision, som ersätter den tidigare sakrevisionen, skall bedrivas såväl centralt genom RRV som vid myndigheterna.

Enligt vad kommittén inhämtat anser RRV att det inte är möjligt att inordna riksskatteverket i SEA-systemet redan den 1 januari 1971. Omorganisationen av redovisnings- och revisionsverksamheten på skatteområdet bör därför anstå.

Vissa uppgifter som nu ligger på RRV bör enligt kommitténs mening föras över till riksskatteverket den 1 januari 1971. Riksskatteverket bör således överta kontrollen av skattedebiteringen samt granskningen av avräkningen mellan statsverket och kommunerna av kommunalskatt och av be-

sluten om skatteutjämningsbidrag. Vidare bör riksskatteverket ta hand om vissa tillsynsuppgifter på skatteområdet som nu ligger på RRV, bl. a. skyldigheten att utfärda föreskrifter om arbetsrutiner och att fastställa formulär till blanketter för befrielse från restavgift och för debitering, uppbörd och redovisning av skatter och avgifter. Däremot bör kontrollen av länsstyrelsernas uppbördsräkenskaper t. v. ligga kvar på RRV, eftersom denna uppgift har samband med RRV:s granskning av medelsförvaltningen i länen.

Utbildning

Utbildningsverksamheten på skatteområdet är mycket omfattande. Den ombesörjs av flera organ, främst länsstyrelsernas utbildningsnämnd (LUN), RN och CFU.

LUN anordnar varje år flera kurser för landskanslistpersonal. Utbildningen, som äger rum i Stockholm, Göteborg, Malmö och Umeå, omfattar dels en allmän kursdel, som i huvudsak är gemensam för personal från landskansli och landskontor, dels en speciell del, som för landskontorspersonalen är helt inriktad på skatteområdet. Den allmänna delen varar ca tre månader, den speciella ca tre och en halv månader. Vidare anordnar LUN kurser på ca fyra månader för högre taxeringstjänstemän, vartannat år för personal med juridisk utbildning och vartannat år för personal med ekonomutbildning. LUN svarar också för kurser i administration och arbetsledning samt kurser för kontorspersonal inom skatteväsendet. De sistnämnda kurserna genomförs dock vid länsstyrelserna. LUN har ingen fast personal för ledning av kursverksamheten.

RN:s utbildnings- och informationsverksamhet är uppdelad på de tre byråerna. Kontrollbyrån leder bl. a. de kretsmöten för taxeringstjänstemän, som RN årligen anordnar på olika platser i landet samt årliga kurser i ADB och revision av ADB-räkenskaper samt kontroll av mervärdeskatt. Kanslibyrån arrangerar ett möte varje år för landskamrerare och ett för förste taxeringsintendenten, medan mervärdeskattebyrån leder kurser och informationsmöten med personal från länsstyrelsernas mervärdeskattekontor.

Till CFU:s utbildningsprogram hör bl. a. kurser i arbetsledning, allmän rationalisering och ADB för chefspersonal hos länsstyrelsernas data- och uppbördssektioner samt de lokala skattemyndigheterna, vidare kurser för operatörer, systemmän och programmerare samt tonbandsutbildning avseende taxeringsregistrering, uppbörd och folkbokföring.

Utbildning av personal inom eller med anknytning till skatteväsendet anordnas också av andra organ, såsom kontrollstyrelsen, statskontoret, riksförsäkringsverket, statens personalutbildningsnämnd och exekutionsväsendets organisationsnämnd.

Enligt kommitténs mening bör riksskatteverket överta utbildningsverksamheten inom verkets ämnesområden. Den utbildning på skatteområdet

som LUN nu svarar för bör således föras över till riksskatteverket. Sådan utbildning som inte är fackinriktad utan har en mera allmän karaktär bör dock i princip ankomma på personalutbildningsnämnden. Kommittén anser därför att den allmänna delen av landskanslistkursen, dock med undantag av ämnet bokföring, bör anordnas av personalutbildningsnämnden, som för övrigt har hand om motsvarande utbildning för kanslistpersonal hos andra statliga myndigheter. Det är också tänkbart att vissa delar av de chefs- och arbetsledarkurser, som nu bedrivs i LUN:s och CFU:s regi, kan föras över till personalutbildningsnämnden. Mot bakgrund av dessa förslag finns det enligt kommitténs mening anledning att överväga om LUN över huvud taget bör bibehållas och, om så skulle vara fallet, vilka uppgifter som bör ankomma på den.

De organ, som f. n. svarar för utbildningen på skatteområdet, har begränsad tillgång till personal för översiktlig kartläggning av utbildningsbehoven och för mera långsiktig planering. Inrättandet av riksskatteverket skapar bättre möjligheter att planera och samordna utbildningsverksamheten. Kommittén räknar med att denna kommer att få allt större omfattning och betydelse med hänsyn bl. a. till de förändringar i lagstiftning, organisation och arbetsformer som kan väntas. Samtidigt växer kravet på att utbildningen förläggs på sådana tider och i övrigt planeras så att den smidigt anpassas till den löpande verksamheten hos länsstyrelser och lokala skattemyndigheter m. m. Det kan därvid visa sig lämpligt att använda nya utbildningsmetoder eller att ge utbildningen en annan inriktning och omfattning, t. ex. ökad utbildning på regional nivå, tonbandsutbildning på nya områden, större mått av självstudier. Kommittén förutsätter att samarbete i fråga om undervisningens mål och medel kommer att ske mellan riksskatteverket och personalutbildningsnämnden.

Delegeringsmöjligheter från Kungl. Maj:t

Departementsutredningen har inventerat de olika grupper av ärenden på skatteområdet som f. n. prövas av Kungl. Maj:t och undersökt vilka av dessa som kan vara ägnade att flytta till riksskatteverket. Utredningen kommer enligt vad kommittén inhämtat att lägga fram förslag om sådan delegering av vissa ärenden.

De ärenden, som delegeringen främst kan komma att gälla, avser dispensärenden av olika slag, såsom befrielse från eller återbetalning av skatter och avgifter enligt 46 § förordningen (1959: 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning och 56 § stämpelskatteförordningen (1964: 308), nedsättning av eller befrielse från mervärdeskatt enligt 76 § förordningen (1968: 430) om mervärdeskatt samt befrielse från bevillningsavgift enligt 4 § 10 mom. c) förordningen (1908: 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

Departementsutredningen har i yttrande över landskontorsutredningens

betänkande Skatteförvaltningen tillstyrkt att den av utredningen föreslagna riksskattestyrelsen skulle överta uppgiften att inom ramen för av Kungl. Maj:t beviljat anslag besluta om fördelningen av medel till ersättningar för taxeringsarbetet mellan olika län och att det skulle ankomma på riksskattestyrelsen i stället för Kungl. Maj:t att bestämma om fullgörandet av uppgiftsskyldighet enligt 40, 43 och 44 §§ taxeringsförordningen. Kommittén ansluter sig till uppfattningen att dessa uppgifter bör läggas på riksskatteverket.

Ledning och tillsyn av skatteförvaltningen

Vid riksdagsbehandlingen av förslaget till omorganisation av den centrala skatteförvaltningen uttalade bevillningsutskottet (BeU 1969: 63 s. 3) att det endast bör ses som en första etapp i den totala omorganisationen av skatteväsendet som landskontorsutredningen förordat. Statsmakterna har ännu inte tagit slutlig ställning till förslaget om att bryta ut skatteförvaltningen från länsstyrelserna och göra riksskatteverket till chefsmyndighet för regionala skatteverk och lokala skattemyndigheter.

Riksskatteverket kommer emellertid som centralmyndighet att ha ledning och tillsyn av verksamheten på regional och lokal nivå. Sådan central ledning förekommer redan nu i viss omfattning. ADB-driften kräver således ett betydande mått av styrning i form av central programmering, instruktioner för databehandlingsrutiner, tillsyn av hur maskinanläggningar och register utnyttjas, fördelning av uppgifter mellan olika myndigheter etc. På övriga hithörande områden finns det inte någon motsvarande ledning och uppföljning av verksamheten på länsplanet. Den centrala funktionen är här i huvudsak begränsad till anvisningar i materiella och tekniska frågor. Revisionsverksamheten är dock föremål för viss resultatuppföljning genom de redogörelser som förste taxeringsintendenten skall lämna RN enligt 57 § 2 mom. taxeringskungörelsen (1956: 513).

Det torde stå klart att mycket står att vinna genom ökade centrala insatser. F. n. spills tid och krafter i de olika länen på arbete som både från rationaliseringssynpunkt och i likformighetens intresse med fördel kan göras centralt. Dit hör de anvisningar som förste taxeringsintendenterna utarbetar till taxeringsnämndernas ledning. Vid sidan av centralt utarbetade blankettformulär förekommer i länen en mångfald blanketter för skiftande ändamål av typ arbetsblanketter, blanketter för deklarationskontroll etc. I den mån dessa fyller ett allmänt behov bör de utarbetas och tryckas centralt.

Riksskatteverket skall medverka till att skattemyndigheterna i länen får likartade arbetsrutiner, likartad inriktning av revisions- och eftergranskningsverksamheten och även i övrigt arbetar mera enhetligt. Detta förutsätter att riksskatteverket mer än de nuvarande centralmyndigheterna kan följa arbetet i länen och ta initiativ till de ändringar som bör ske.

Bortsett från de lednings- och tillsynsfunktioner som här har berörts kommer riksskatteverket också att överta vissa arbetsuppgifter som nu ligger på skattemyndigheterna i länen. En sådan överföring föranleds av att MKPN avses få ett vidgat kompetensområde. Vidare avses riksskatteverket få ökade möjligheter att bistå taxeringsmyndigheterna med revisioner. Riksskatteverket bör därvid också ha möjlighet att föranstalta om revisioner.

Tänkbara förändringar av verksamhetsområdet

Pågående utredningar och undersökningar i andra sammanhang kan leda till att riksskatteverkets verksamhetsområde blir förändrat. Sålunda väntas kapitalskatteberedningen pröva frågan om riksskatteverket skall ha centrala uppgifter i fråga om arvsskatt och gåvoskatt. Frågan om att eventuellt föra över uppgifterna som centralmyndighet för exekutionsväsendet till riksskatteverket är också föremål för utredning. Av långsiktig betydelse för den interna organisationen inom skatteförvaltningen är undersökningarna om taxeringsorganisationen och om folkbokföringsorganisationen. Frågan var de nykterhetspolitiska uppgifterna slutligt skall inplaceras organisatoriskt är ännu inte avgjord.

Problem och brister i nuvarande organisation

RSV-kommittén framhåller att svagheter i den nuvarande organisationen till betydande del är beroende på att den centrala skatteförvaltningen är uppdelad på skilda myndigheter, var för sig tämligen små. Splittringen har bl. a. lett till att administrativa funktioner fått läggas på personal som har andra huvuduppgifter och att kontroll- och utbildningsverksamheterna inte kunnat samplaneras i önskvärd utsträckning. Samråd mellan myndigheterna förekommer givetvis. I vissa fall är det föreskrivet att samråd skall ske, t. ex. vid fastställande av källskattetabeller, formulär för preliminär självdeklaration och meddelandet av sådana anvisningar som nämns i 45 a § taxeringskungörelsen. Det är emellertid naturligt att samverkan inte kunnat ske i sådan omfattning eller i sådana former som en gemensam organisation möjliggör.

Splittringen medför också svårigheter att få tillräckliga resurser för vissa funktioner, t. ex. för information och utbildning eller för utformning av blanketter. Från de olika utgångspunkter som de centrala myndigheterna har kan det ibland bli delade meningar om hur de regionala och lokala skattemyndigheternas arbete skall inriktas och tillgängliga resurser användas. Med en gemensam central organisation blir det möjligt att få en enhetlig målsättning för hela skatteförvaltningen.

RSV-kommittén har pekat även på andra brister i den nuvarande organisationen än de som hänger samman med den organisatoriska splittringen. De redovisas myndighetsvis i det följande.

RN

RN har enligt kommitténs mening otillräckliga resurser för att genom anvisningar och annan initiativverksamhet verka för enhetlighet i taxeringsarbetet. Vidare är det av RN tillämpade systemet med extra föredragande mindre lämpligt. I princip bör egen personal användas för föredragningar.

Mervärdeskattebyrån har i samband med omläggningen från allmän varuskatt till mervärdeskatt haft omfattande arbetsuppgifter. Det har emellertid delvis gällt problem av övergångsnatur, och de torde numera vara i stort sett övervunna. De kvarstående bristerna hänför sig främst till den tekniska sidan, där resurser behövs bl. a. för att utarbeta rutiner i kontrollhänseende på mervärdeskatteområdet och för att anpassa arbetsrutinerna avseende mervärdeskatt till modern datateknik.

Kontrollbyrån har omfattande arbetsuppgifter vid sidan av dem som rör den egentliga kontrollverksamheten. Byråchefen har således till uppgift att biträda nämnden i frågor rörande beskattning av inkomst av rörelse, redovisningsfrågor samt andra frågor som faller inom hans kompetensområde. Vidare ankommer det på honom att utarbeta förslag till anvisningar rörande beskattning av inkomst av rörelse och att föredra dem för nämnden. Tjänstemän vid kontrollbyrån anlitas för att bereda och föredra vissa ärenden angående förhandsbesked m. m. Byråns personal används i betydande utsträckning för utbildnings- och kursverksamhet, bl. a. årliga kretsmöten för tjänstemän vid länsstyrelsernas taxeringssektioner. Byrån svarar också för administrationen av dessa kurser. En viktig uppgift för kontrollbyrån är att utföra taxeringsrevision eller skatterevision hos framför allt större företag. Revisionerna tar regelmässigt lång tid i anspråk, och med hänsyn till mångfalden av övriga arbetsuppgifter har revisioner kunnat utföras endast i begränsad omfattning.

En genomgående brist hos RN är de otillräckliga resurserna för information till allmänheten och skattemyndigheterna.

CFU

CFU:s administrativa byrå har tre huvudfunktioner, förlagda till byråns tre enheter, dvs. folkbokföringssektionen, uppbördssektionen och kanslidetaljen. Något egentligt funktionellt samband mellan arbetsuppgifterna på dessa enheter finns inte. Även inom folkbokföringssektionen och uppbördssektionen förekommer arbetsuppgifter av mycket skiftande beskaffenhet.

Kontrollen av arbetsgivarnas skatteredovisning är av stor ekonomisk betydelse för det allmänna. Försummad kontroll leder ofta till betydande skatteförluster och kan också medföra olägenheter för den enskilde skattebetalaren. CFU har enligt kommitténs mening inte tillräckliga resurser att leda och följa denna kontrollverksamhet. Det är också viktigt att man får möjligheter att följa utfallet av den preliminära beskattningen. Genom upp-

bördsstatistiken har det kommit fram att det också härvidlag finns betydande brister, och avvikelserna mellan det preliminära och slutliga skatteutfallet vållar i åtskilliga fall förluster för det allmänna.

Kontrollstyrelsen

Kommittén anser att kontrollen av punktskatterna kan begränsas utan att effektiviteten behöver eftersättas. Den personal som därigenom blir frigjord, dvs. i första hand personalen hos kontrollstyrelsens distriktskontor, bör anlitas för näraliggande kontrolluppgifter, främst för kontroll av mervärdeskatt. Kontrollen har för övrigt redan i viss utsträckning fått en sådan inriktning.

MKPN

Vid 1956 års reform av taxeringsorganisationen fick prövningsnämnderna i länen särskilda kanslier som står under ledning av nämndens ordförande, landskamreraren. Som en kvarleva från den äldre ordningen gäller däremot att allmänna ombudet hos MKPN också svarar för nämndens kansliuppgifter. Det hänger samman med att både ordföranden och sekreteraren i MKPN har sina uppdrag som bisysslor och att man över huvud taget saknar en fast organisation för de mellankommunala uppgifterna. Genom anknytningen till riksskatteverket kan man avhjälpa detta förhållande och skapa en motsvarighet till organisationen i länen genom att bryta ut kanslifunktionerna från den fiskaliskt inriktade verksamhet som allmänna ombudet skall företräda.

Allmänna ombudet hos MKPN har otillräckliga resurser för revisioner på området, till vilket bl. a. flertalet börsnoterade företag är att hänföra. Åren 1967 och 1968 har bara sex revisioner skett vardera året. I genomsnitt har varje revision tagit en och en halv månad att genomföra. De har i allmänhet medfört betydande höjningar i vederbörandes taxering, totalt ca 8 resp. 11 milj. kr. under de två nämnda åren.

Kupongskatt och sjömansskatt

Både kupongskatten och sjömansskatten är föremål för överväganden i andra sammanhang, varvid även vissa organisatoriska ändringar torde bli aktuella. Kommittén har därför endast funnit anledning att i det här sammanhanget ta upp beslutsordningen i kupongskatteärenden. Besluten i kupongskattefrågor fattas regelmässigt av nämnden. Eftersom flertalet ärenden rörande kupongskatt är av enkel och otvistig beskaffenhet framstår den nu rådande beslutsordningen enligt kommitténs mening som onödigt omständlig.

Organisation för riksskatteverket

Vissa utgångspunkter i verksamheten

Verksamheten på skatteområdet syftar till att nå en rättvis och likformig beskattning. För att detta mål skall kunna nås är det nödvändigt att allmänheten kan informeras om innehållet i skattelagstiftningen och att denna uppfattas på likartat sätt av de många myndigheter som skall tillämpa den. En huvuduppgift för riksskatteverket är därför att genom information, råd och anvisningar till allmänhet och myndigheter sprida kännedom om skattelagstiftningen och hur den skall tolkas. Man får räkna med att den nuvarande anvisningsverksamheten kommer att öka. Behovet av ökad information till allmänheten om skattebestämmelserna är också allmänt omvittnat.

Vidare måste organisation och arbetsformer inom skatteväsendet kontinuerligt anpassas till de krav, som bl. a. ändringar i lagstiftningen ställer. Det är således en andra huvuduppgift för riksskatteverket att utveckla och anpassa organisation, system, rutiner, blanketter och tekniska hjälpmedel så att man når bästa resultat. Det finns f. n. påtagliga brister i fråga om arbetsutformning och metodik inom skatteförvaltningen. Sålunda saknas t. ex. enhetliga rutiner för hur en deklaration bör granskas. En vidareutveckling av rutinerna för revision är också en angelägen åtgärd. Enligt kommitténs mening bör riksskatteverkets uppgifter i fråga om ledningen och samordningen av den administrativa rationaliseringen inom skatteväsendet tillmätas stor vikt.

Inom skatteförvaltningen utnyttjas ADB på framför allt folkbokförings- och uppbojdsområdena. Möjligheterna att i ökad omfattning använda ADB i taxeringsarbetet håller på att utredas inom statskontoret. Det bör också vara möjligt att göra vissa rationaliseringar genom användning av ADB bl. a. i samband med vissa punktskatter och kontrollmoment i de olika skatteformerna. Det bör understrykas att ADB är ett av flera hjälpmedel i arbetsprocessen och att normalt endast vissa delar av arbetet utförs med ADB. En rationell användning av ADB förutsätter därför samordning med det övriga arbetet. Arbetsförloppet bör organiseras så att man får en jämn arbetsbelastning på personalen och så att maskinanläggningarna utnyttjas på ett ekonomiskt tillfredsställande sätt.

Blankettfunktionen får stor betydelse i riksskatteverket, eftersom en mångfald blanketter förekommer inom skatteförvaltningen och åtskilliga av dem också används av allmänheten. Ändamålsenliga blanketter kan minska resursinsatserna på okvalificerade och rutinbetonade uppgifter och underlätta den enskildes arbete med att fylla i dem.

För att verksamheten på skatteområdet skall nå sitt syfte är det emellertid inte tillräckligt att det råder klarhet om innehållet i skattelagstiftningen och att organisation och arbetsformer är anpassade till uppgifterna. En

tredje grundläggande förutsättning är att de uppgifter är riktiga som den skattskyldige lämnar och som utgör skattemyndigheternas arbetsmaterial och beslutsunderlag. Detta är delvis ett informationsproblem. Men det är också en fråga om kontroll av att de uppgifter som författningsenligt skall lämnas kommer in och är riktiga.

Kommittén anser det vara en nödvändig förutsättning för att skatteförvaltningen skall fungera effektivt att kontrollfunktionen i den nu angivna meningen stärks både organisatoriskt och arbetstekniskt och att kontrollen samordnas mellan olika slag av skatter och avgifter och mellan skilda beskattningsmyndigheter. Underlaget vid revision avseende direkt skatt, mervärdeskatt och punktskatt är i stor utsträckning detsamma. För att nå ett materiellt riktigt resultat bör alla relevanta uppgifter användas, som finns tillgängliga hos skattemyndigheterna eller hos andra myndigheter, givetvis förutsatt att kontrollåtgärdernas kostnader är rimliga. Vidare bör man eftersträva att vidga kontrollen redan i taxeringsnämnderna.

Organisationsuppbyggnad och uppgiftsfördelning i stort

Vid utformningen av riksskatteverkets organisation framstår två lösningar som renodlade huvudalternativ. Det ena alternativet innebär i huvudsak att den organisatoriska indelningen av verket i första hand görs med utgångspunkt i de olika sakområden (direkt skatt, indirekt skatt, folkbokföring etc.) som verksamheten omfattar. Det andra alternativet innebär en organisatorisk indelning på funktionell grund, dvs. med hänsyn till arbetsuppgifternas art. Organisationskommitténs förslag innehåller element av båda dessa huvudalternativ.

Till grund för verksamheten inom riksskatteverkets ämbetsområde ligger ett omfattande och svåröverskådligt författningskomplex. Detta förhållande kräver enligt kommitténs mening en specialisering inom riksskatteverket på sakområden. Med hänsyn härtill och till nuvarande myndigheters struktur samt för att omorganisationen skall kunna genomföras så friktionsfritt som möjligt har kommittén stannat för att lägga de olika sakområdena till grund för indelningen på huvudenheter. Kommittén har dock ansett det lämpligt att bryta ut vissa funktioner. Kommittén föreslår att riksskatteverket får tre sakenheter, nämligen en enhet för direkt skatt och uppbörd, en enhet för indirekt skatt och en enhet för folkbokföring och val. På dessa sakenheter bör ligga arbetet med råd, anvisningar, system, rutiner och blanketter, allt såvitt angår det materiella innehållet. Kommittén föreslår vidare fyra funktionella enheter, nämligen en enhet för administration, inkl. utbildning och information, en enhet för rättsärenden, en enhet för kontroll och revision samt en enhet för driftteknik. Härtill kommer en enhet för alkoholärenden.

Kommittén kommenterar här efter särskilt vissa funktioner och den organisatoriska inplaceringen av dessa.

Kommittén har i det föregående framhållit att kontrollen inom skatteförvaltningen måste samordnas. Kontrollfunktionen i vad avser skattemyndigheternas beslutsunderlag bör därför samlas i en särskild enhet, vars uppgift bör vara att ta initiativ till åtgärder som förbättrar detta underlag. Sådana åtgärder kan påverka dels arbetsprocessen, dels valet av kontrollåtgärder och dels resursanvändningen hos skattemyndigheterna.

ADB-verksamheten bör betraktas som en servicefunktion. Med hänsyn till ADB-systemets krav på central ledning och samordning bör ADB-resurserna hållas samman i en särskild enhet. Dock bör även i sakenheterna och på kontrollsidan finnas personal som är tillräckligt insatt i ADB för att kunna formulera krav på ADB-systemet.

Kraven från de olika sakområdena inom riksskatteverket och från extern verksamhet med anknytning till riksskatteverkets arbetsområde måste samordnas för att man skall nå bästa möjliga användning av de resurser som står till buds. Samordningen bör omfatta utformningen av blanketter, system och rutiner, riktlinjer för resursanvändningen på olika arbetsuppgifter och den tidsmässiga inplaceringen av olika arbetsmoment. Hos lokal skattemyndighet utförs f. n. arbete som avser taxering, uppbörd, mantalskrivning och beräkning av pensionsgrundande inkomst av i stort sett samma personal. På länsstyrelseplanet krävs samordning av bl. a. olika kontrollaktiviteter, såsom kontroll i samband med arbetet i taxeringsnämnder, skatterevisioner avseende mervärdeskatt, arbetsgivarkontrollen, taxeringsrevisioner och deltagande i landsomfattande eller begränsade regionala och lokala aktioner som riksskatteverket kommer att initiera.

Med hänsyn dels till de krav på drifts- och resursplanering som skatteförvaltningen ställer, dels till att man redan i dag inom ADB-verksamheten tillämpar en relativt omfattande drifts- och resursplanering föreslår kommittén att samordnings- och resursplaneringsfunktionen i den löpande verksamheten åtminstone i ett inledningsskede sammanförs med ADB-funktionen till en gemensam enhet för driftteknik.

Administrativ rationalisering har stor betydelse för utformningen av arbetsprocessen och hänger nära samman med ADB-verksamheten. Resurserna för administrativ rationalisering (inkl. blanketteknik) bör därför ingå i den drifttekniska enheten.

Den förordade organisationen på sakområdesenheter ställer särskilda krav på en väl fungerande samordning och styrning av resurserna inom verksamhetsområdet. Detta fordrar ett systematiskt och regelbundet samarbete mellan verksledningen och cheferna för huvudenheterna. Kommittén anser att detta bäst kan åstadkommas genom regelbundet återkommande sammanträden i en direktion. Behovet av särskilda samråds- och arbetsgrupper för olika frågor som är gemensamma för sakenheterna bedöms bli stort. Direktionssystemet torde komma att underlätta bildandet av ändamålsenligt sammansatta arbetsgrupper. Inom den drifttekniska enhe-

ten skall samordningen och planeringen i huvudsak avse den löpande användningen av befintliga resurser, varvid givetvis även där samråd kontinuerligt måste ske med sakområdesenheterna. Detta kan, som nämnts, ske genom samrådsförfarande, arbetsgrupper o. d. Kommittén förutsätter att verksledningen lägger den största vikt vid att finna lämpliga former för att lösa samordningsfrågorna.

Kommittén tar särskilt upp drift- och resultatuppföljningen samt redovisar därvid bl. a. hur kommittén tänkt sig fördelningen av ansvaret här för.

Tillsyn samt drift- och resultatuppföljning är förutsättningar för en effektiv samordning och kontroll av verksamheten på det regionala och lokala planet. Problemen berör i första hand den verksamhet som f. n. bedrivs av CFU och RN. CFU följer redan nu i viss utsträckning läget på fältet. RN saknar resurser för detta, bortsett från att man sammanställer statistik från länsstyrelserna, som belyser förhållandena i fråga om revisionsverksamheten. Syftet med tillsynen och uppföljningen skall vara att få information om utfall och kostnader för olika skatteformer och om hur råd, anvisningar, system, rutiner och blanketter fungerar. Härigenom kan man skapa ett bättre underlag för ledning och samordning och för att initiera förändringar. De hjälpmedel som måste skapas för dessa ändamål är bl. a. resultat- och driftstatistik samt resurser för fältstudier och för sammanställning och rapportering av iakttagelser från tjänstemän på fältet.

På sikt bör man bygga upp ett system för att mäta variationer i effektivitet och produktivitet mellan olika regionala och lokala enheter och mellan olika skatteformer samt förändringar i effektivitet och produktivitet i tiden. Inom riksskatteverket bör sakenheterna primärt svara för den resultatuppföljning som har avseende på det materiella innehållet i skattemyndigheternas beslut, t. ex. graden av likformighet i tillämpningen av författningar och anvisningar. För kontroll- och revisionsenhetens del kommer resultatuppföljningen att syfta till att spåra brister i taxeringsnämnders och andra skattemyndigheters beslutsunderlag. Som exempel på sådant underlag kan nämnas självdeklarationer, arbetsgivaruppgifter, kontrolluppgifter och redovisningshandlingar. En effektivitetsbedömning torde främst kunna inriktas på att mäta förekomsten och storleken av de belopp som undandras beskattning. Det är därvid av intresse bl. a. att göra jämförelser mellan olika skatteformer, branscher och kategorier av skattskyldiga.

En uppfattning om effektiviteten från bl. a. dessa synpunkter är en förutsättning för att verksledningen skall kunna leda och samordna anskaffningen och inriktningen av skatteförvaltningens resurser i stort. Bedömningar av effektiviteten utgör också underlag för överväganden om nya system och metoder för taxering och beskattning samt för utformningen av råd, anvisningar, rutiner och blanketter.

Uppföljningen av produktiviteten bör hänföras till den drifttekniska enhetens ansvarsområde. Därmed avses den uppföljning av resultatet i mer kvantitativ bemärkelse som grundar sig på antalsmässiga uppgifter om utfört arbete per arbets- och tidsenhet.

Det anförda visar som tidigare nämnts att ett fortlöpande och nära samarbete måste etableras mellan den drifttekniska enheten, kontroll- och revisionsenheten och sakenheterna i frågor som rör planeringen och användningen av resurserna. I fråga om tillsyn och undersökningar på fältet torde grupper som sammansatts från olika enheter ofta bli en lämplig arbetsform.

Verksledningen

Enligt de riktlinjer för riksskatteverkets organisation som har godtagits av riksdagen skall verket stå under ledning av en styrelse med lekmän.

Under styrelsen svarar verkets chef för ledningen av verksamheten. I uppgiften ligger den övergripande samordningen, den långsiktiga planeringen och inriktningen av verksamheten inom riksskatteverkets ämbetsområde. Verkschefen skall vidare enligt princippropositionen vara ordförande i verksnämnden, men Kungl. Maj:t bör förordna särskilda vice ordförande som handhar den egentliga ledningen av nämndarbetet. Arbetsuppgiften torde därför bli av ringa omfattning i förhållande till de egentliga lednings- och samordningsuppgifterna.

Skattelagstiftningen förändras fortlöpande. I nuläget bedrivs större delen av den omfattande utredningsverksamhet som syftar till att genomföra förändringar i skattelagstiftningen av särskilda utredningar. Tillkomsten av riksskatteverket gör det möjligt att i ökad utsträckning låta utföra utredningar på skatteområdet inom fackorganet, som bör tillföras särskilda resurser härför.

Det måste vidare bli en huvuduppgift för verket att självt kontinuerligt utveckla mål och medel. I uppgiften ligger att verket måste ta egna initiativ som syftar till förändringar i beskattningssystem och skattelagstiftning samt till effektiviseringar av organisation och arbetsformer inom skatteväsendet. Det fordras också en kontinuerlig uppföljning från verksledningens sida av ny lagstiftning som berör riksskatteverkets verksamhetsområde. Så t. ex. torde ett genomförande av det nu aktuella utredningsförslaget om åtgärder mot skattebrotten kräva väsentliga insatser av verksledningen.

Ett huvudsyfte med riksskatteverkets tillkomst är att skapa ett organ för ledning och samordning av verksamheten inom skatteförvaltningen. Det förslag till organisation som kommittén lägger fram bygger i princip på att huvudenheterna indelas efter sakområden. Förslaget innebär att frågorna om ledning och samordning — med avseende på organisation, arbetsformer och resursutnyttjande — av den operativa verksamheten måste ges ett betydande utrymme på verksledningsnivå.

De uppgifter som kommer att åvila verksledningen är så omfattande att det är motiverat att i varje fall under ett övergångsskede inrätta en befattning som överdirektör närmast under verkschefen. Det synes lämpligt att verkschefen i princip svarar för långsiktsplaneringen, den övergripande samordningen och resursinriktningen samt samordningen av nämndarbetet, medan överdirektören leder den löpande operativa verksamheten. Fördelningen av arbetsuppgifterna bör dock inte bindas i instruktion.

Verksledningen bör ha ett sekretariat till sitt förfogande för beredning av direktionsärenden och biträde vid samordningen. Kommittén beräknar tills vidare en handläggare för denna uppgift. Vidare föreslås att riksskatteverket får en pressombudsman för kontakterna med massmedia. Behovet av en sådan är enligt kommitténs mening klart framträdande med den i hög grad utåtriktade verksamhet som riksskatteverket får och med tanke på verkets arbetsområde.

Administration och utbildning

Riksskatteverkets gemensamma servicefunktioner bör sammanföras i en administrativ huvudenhet, som också bör ha hand om utbildnings- och informationsverksamheten. Inom huvudenheten bör lämpligen finnas enheter för personaladministration, utbildning och information, ekonomi samt intendentur.

Personaladministrativa enheten skall svara för riksskatteverkets personalplanering, personalredovisning, ärenden om tjänstetillsättning och befordran, personal- och hälsovård, företagsnämndsfrågor och avtalsfrågor samt för arbetet med löneuträkning. Hit förs också funktionerna skrivcentral, postöppning och registratur, telefonväxel samt bibliotek och arkiv.

Genom att samla utbildnings- och informationsverksamheten till en enhet inom riksskatteverket bör det bli möjligt att intensifiera planeringen och samordningen på området. Enhetens uppgifter blir att anordna och administrera kurser och annan utbildning och att i samarbete med sakenheterna utforma utbildningsmaterialet pedagogiskt. Bland enhetens uppgifter bör ingå att ge anvisningar och annat material en informationstekniskt lämplig utformning.

Ekonomifunktionen bör omfatta frågor rörande främst anslagsframställningar, budgetering och medelsförvaltning. I medelsförvaltningen ingår all redovisning och bokföring fränsett löne- och skatteärenden för den egna personalen. Vidare föreslås taxesättningen för serviceverksamheten på ADB-området handläggas på ekonomienheten.

Intendenturfrågorna föreslås samlade i en enhet. De omfattar egen reproduktionsverksamhet, distribution, ärenden rörande möbler, maskiner, lokaler och kontorsmateriel samt expeditions- och budtjänst.

Rättsärenden och allmänna ombudsfunktionen

Nämnduppgifterna, dvs. ärenden angående förhandsbesked, bindande förklaringar och dispenser, bör vara utgångspunkten för riksskatteverkets organisation för rättsärenden. En särskild rättsenhet bör inrättas för i första hand nämndärendena.

Vissa verksärenden bör också handläggas inom rättsenheten. Till dem hör de ärenden rörande tillämpning av dubbelbeskattningsavtal med Finland, Norge och Danmark, som nu ligger på RN. Av de uppgifter som nu ankommer på kontrollstyrelsen bör rättsenheten handlägga besvärärenden enligt 26 § expeditionskungörelsen (1964: 618) samt ärenden angående konkurser, ackord, lagsökning, säkerheter o. d.

Rättsenheten bör vidare anlitas för andra arbetsuppgifter. Anvisningarna som f. n. fastställs av nämnd blir i den nya organisationen verksfrågor. De anvisningar som rör materiella problem är mer eller mindre utpräglat judiciella. Ofta har de karaktären av komplettering till lagstiftning. Även om ansvaret för anvisningsverksamheten primärt föreslås ligga på sakenheterna, är det naturligt att rättsenheten medverkar i detta arbete och tar initiativ till anvisningar som föranleds av ändrad rättspraxis eller eljest kan bli aktuella. Vidare bör rättsenhetens personal medverka i verkets utbildnings- och informationsverksamhet.

Riksskatteverket får möjligheter som hittills har saknats att överblicka och ta initiativ till åtgärder inom hela skattefältet. Verket bör få goda möjligheter att bedöma vilka förändringar i skattelagstiftningen som krävs för att rationalisera verksamheten hos skattemyndigheterna. Kommittén räknar med att riksskatteverket kommer att anlitas för utredningar inom verkets olika ämnesområden och att verkets tjänstemän kommer att användas som sekreterare och experter i kommittéer. Som centralmyndighet för hela skatteförvaltningen blir riksskatteverket en viktig remissinstans. I den mån det rör sig om lagstiftningsfrågor, torde det företrädesvis blir rättsenhetens personal som används för arbete med utredningar och remisser.

Allmänna ombudet hos MKPN bör inte svara för nämndens kansliuppgifter utan man bör göra samma funktionsuppdelning här som i länen. MKPN bör alltså ha ett kansli som lämpligen placeras i rättsenheten. Detta kansli skall bl. a. svara för diarieföring, sköta kommunikationen mellan parterna, bereda målen, upprätta föredragningspromemorior och protokoll samt expediera nämndens beslut.

De olika allmänna ombudsfunktionerna bör samlas i en särskild fristående enhet. Dessa funktioner avser i första hand de uppgifter som nu ankommer på allmänna ombudet hos MKPN — med undantag av kansliuppgifterna — och på allmänna ombudet hos kontrollstyrelsen, men också motsvarande uppgifter i kupongskatte- och sjömansskatteärenden. Ett av ombuden bör ha det administrativa ansvaret för enheten. Det bör inte möta hin-

der att förordna person utanför riksskatteverket till allmänt ombud i vissa ärenden.

Taxering och uppbörd, kupongskatt och sjömansskatt

Taxeringsarbetet i taxeringsnämnder och på länsstyrelsernas taxeringssektioner leds och övervakas av förste taxeringsintendenterna i länen. Någon central ledning av eller tillsyn över taxeringsarbetet förekommer inte, och den resultatuppföljning som finns är begränsad till revisionsverksamheten. För att taxeringsverksamheten skall kunna effektiviseras och bedrivs mera likformigt krävs att anvisningar om arbetsrutiner och granskningsmetoder utarbetas centralt liksom att riksskatteverket får möjligheter att fortlöpande följa verksamheten.

Särskilt viktigt är det att man utformar enkla och lättförståeliga anvisningar för granskningen av deklARATIONERNA i taxeringsnämnderna. Med hänsyn till att olika metoder kommer till användning när det gäller deklARATIONSKONTROLLEN av olika inkomstslag, förmögenhet och olika kategorier skattskyldiga fordras speciella anvisningar för dessa skilda grupper. Fastighetstaxeringen, både den löpande och alldeles särskilt den allmänna som sker vart femte år, kräver också betydande insatser i dessa hänseenden.

Kommittén anser att riksskatteverket bör ha en enhet för direkt skatt och fastighetstaxering. Enheten bör svara för hela anvisningsområdet, således även för anvisningar beträffande tolkning av författningar och andra anvisningar på det materiella området. Som redan nämnts förutsätts att rättsenheten medverkar i anvisningsarbetet. Taxeringsenheten bör vidare svara för deklARATIONSFORMULÄR och andra blanketter med tillhörande anvisningar på taxeringsområdet.

Mervärdeskatt och punktskatter inbetalas normalt samtidigt med att deklARATION LÄMNAS. Däremot är uppbörden av direkt skatt skild från deklARATION- och taxeringsförfarandet. Detta förhållande tillsammans med källskattesystemet skapar speciella problem som saknar motsvarighet vid uppbörd av indirekt skatt. Problemen gäller bl. a. kontrollen av arbetsgivarnas avdrag och redovisning av skatt för anställda, fastställande av preliminär taxering, fyllnadsinbetalningar, beräkningar av och befrielse från ränta på kvarstående skatt.

Frågor rörande uppbörd av indirekt skatt bör enligt kommitténs mening handhas av de enheter som inom riksskatteverket skall svara för hithörande skatteformer, mervärdeskatt och punktskatter av olika slag. Problemen är här begränsade. Främst gäller det att tillse att rutinerna för skatteinbetalningar och skatteredovisning är ändamålsenliga.

Däremot behövs en särskild enhet inom riksskatteverket för området uppbörd av direkt skatt. Denna enhet bör överta de funktioner som nu ligger på CFU:s uppbördssektion med undantag av de uppgifter som ankommer på rättsenheten, t. ex. bindande förklaringar i frågor om sättet att ta ut pre-

eliminär skatt och om skatteavdrag. Uppbördsenheten bör ingå i samma huvudenhet som taxeringsenheten.

Kommittén har också funnit det lämpligt att kupongskatte- och sjömansskatteärendena förs till samma huvudenhet som taxerings- och uppbördsfrågorna, främst av det skälet att kupongskatten är en form av inkomstskatt och sjömansskatten har karaktären av definitiv källskatt. Ärendena bör dock handläggas på särskilda enheter för resp. skatt inom huvudenheten. Som redan nämnts är det meningen att sjömansskatteenheten alltjämt skall vara lokaliserad till Göteborg. Vissa uppgifter, som nu utförs på andra sektioner vid länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län, bör av praktiska skäl ligga kvar där.

Huvuddelen av de ärenden som nu beslutas av kupongskattenämnden är inte av tvistig art. Detta bestyrks bl. a. av det synnerligen ringa antal besvär som anförs i kammarrätten. Kommittén föreslår därför, att kupongskattenämnden upphör och att beslut i kupongskatteärenden fattas inom verket. De sannolikt fåtal fall där besvär anförs bör därvid avgöras av kammarrätten.

Indirekt skatt

Kommittén har funnit att RSV bör ha en huvudenhet för indirekt skatt, dvs. både mervärdeskatt och punktskatter. Riksskatteverkets funktioner i fråga om dessa skatteslag blir visserligen olika såtillvida att verket blir enbart centralmyndighet för mervärdeskatten, medan det också kommer att verka som beskattningsmyndighet för punktskatterna. Denna olikhet bör dock inte tillmätas avgörande betydelse. Från organisatorisk synpunkt är det nämligen viktigare att man i många stycken har likartade förfaranden, t. ex. för registrering, deklaration, skatteinbetalning och kontroll. Man kan därför utforma i stora delar liknande arbetsmetoder och granskningsrutiner för de olika formerna av indirekt skatt.

Enheten för mervärdeskatt bör överta de arbetsuppgifter som nu ligger på RN:s mervärdeskattebyrå, utom de ärenden angående förhandsbesked och bindande förklaringar, som kommer att beredas på rättsenheten.

Kontrollstyrelsens båda skattebyråer föreslås uppgå i en gemensam enhet för punktskatter. Vissa uppgifter som nu ankommer på första och andra byråerna bör föras över till punktskatteenheten. Det gäller bl. a. första byråns uppbörd av skatterna på sprit och vin och andra byråns uppgifter i samband med kontrollen över sprittillverkningen. Även åtalsärenden föreslås handläggas på punktskatteenheten.

Kontroll och revision

En viktig uppgift för riksskatteverket blir att verka för en effektiv och ändamålsenlig kontroll- och revisionsverksamhet. I första hand bör riksskatteverket överta de uppgifter som nu ankommer på RN:s kontrollbyrå.

Som redovisats tidigare är denna byrås uppgifter splittrade, möjligheterna att leda kontrollverksamheten i landet begränsade och byråns egna resurser för revisioner otillräckliga.

Kommittén anser därför att en betydande förstärkning av resurserna på detta område behövs. I samband därmed bör en funktionsuppdelning ske så att riksskatteverket inom en huvudenhet för kontroll och revision får en enhet för verkets egen revisionsverksamhet och en enhet för övriga kontrollfunktioner.

Kontrollenheten avses få till huvuduppgifter att planera, leda och följa upp kontrollaktioner i länen, att verka för ändamålsenliga metoder i revisionsarbetet, att inhämta vissa kontrolluppgifter och att se till att föreskrifter om kontrolluppgifter efterlevs.

Som tidigare framhållits utförs revisioner hos större företag i mycket begränsad utsträckning på grund av brist på personal hos länsstyrelser, RN och MKPN. I detta sammanhang förtjänar påpekas att antalet juridiska personer, vilkas taxering ankommer på MKPN, kan beräknas till ca 3 500. I detta antal ingår flertalet börsnoterade aktiebolag. Tanken är att revisioner hos de mellankommunalt skattskyldiga, som i nuvarande organisation utförs av de bokföringssakkunniga medhjälparna till allmänna ombudet hos MKPN, i riksskatteverket skall ombesörjas av personal vid revisionsenheten. Utom för revisioner på det mellankommunala området bör enheten ha personal som vid behov kan biträda med revisioner i län där av en eller annan anledning arbetsbelastningen blivit för stor på grund av arbete med kontrollaktioner och med revisioner av särskilt omfattande eller inkomplex natur.

Nuvarande kontrollstyrelsens distriktskontor bör sortera under huvudenheten för kontroll och revision. Distriktskontorens arbetsuppgifter kommer nämligen inte att vara begränsade till kontroll av punktskatter, utan den redan påbörjade inriktningen mot annan kontroll, i första hand av mervärdesskatt, beräknas fortgå. Självfallet måste tillses att man behåller smidiga sambandslinjer mellan punktskatteenheten och distriktskontoren.

Folkbokföring och val

I nuvarande organisation ingår en folkbokföringssektion i CFU:s administrativa byrå tillsammans med en uppborndssektion och en kanslidetalj. Valenheten bildar däremot en fristående enhet i CFU.

Något egentligt samband mellan folkbokförings- och uppborndssektionerna finns knappast. Tidigare har ju också föreslagits att taxering och uppboord förs till en gemensam huvudenhet. Däremot finns det ett naturligt samband mellan folkbokföringssektionen och valenheten beträffande såväl det materiella underlaget som det praktiska arbetsförloppet. Således reglerar folkbokföringskungörelsen rösträttshinders införande i de primära folkbokföringsregistren, medan anvisningar från CFU:s valenhet reglerar

pastors avisering av sådana hinder till lokal skattemyndighet och angivandet av hinder i allmän röstlängd. Vidare reglerar lagen om val till riksdagen hur särskild röstlängd skall upprättas. Sådan röstlängd upprättas av valenheten. De framställningar om upptagande i särskild röstlängd som handläggs inom valenheten måste i vissa avseenden kontrolleras mot de personregister som förs inom folkbokföringssektionen.

Med hänsyn till sambandet mellan verksamheterna på folkbokförings- och valenheterna föreslås att de inordnas i en gemensam huvudenhet med underenheter för vardera funktionen. Dessa enheter bör överta de arbetsuppgifter som nu utförs inom motsvarande enheter i CFU.

Driftteknik

Kommittén föreslår att riksskatteverket får en driftteknisk enhet. Enhetens huvudfunktion har redovisats tidigare. Inom den drifttekniska enheten bör det finnas underenheter för systemutveckling, systemdrift och driftorganisation. Enheterna för systemutveckling och systemdrift bör ha samma slags arbetsuppgifter som CFU:s utvecklingsenhet och systemsektion.

Enheten för driftorganisation bör ha motsvarande funktioner som CFU:s organisationssektion nu har, dvs. driftplanering och driftkontroll för ADB-system samt ADB-kundservice. Vidare bör hit föras allmän organisationsplanering och produktionsuppföljning samt blanketteknik.

Alkoholärenden

Kontrollstyrelsens byrå för rusdrycksförsäljningsärenden m. m. bör tills vidare med oförändrad organisation ingå i riksskatteverket. Tidigare har föreslagits att uppbörden av skatterna på sprit och vin skall föras över från denna byrå till punktskatteenheten. Arbetsuppgifterna är dock marginella, och bortfallet medför inte att man kan reducera byråns personal.

Personaldimensionering

Den förvaltningsorganisation som direkt berörs av omorganisationen har f. n. ca 465 anställda, uttryckt i årsarbetskrafter. Av dessa tillhör 90 kontrollstyrelsens distriktsorganisation.

Enligt RSV-kommitténs förslag till personaldimensionering blir antalet anställda i riksskatteverket 506. En tabell över kommitténs förslag med fördelning av personalen på olika enheter torde få fogas till protokollet som *bilaga 1*. Det är att märka dels att riksskatteverket övertar vissa uppgifter från andra myndigheter och organ än de som direkt berörs av omorganisationen, dels att vissa funktioner hos riksskatteverket saknar motsvarighet i dagens organisation. De av kommittén föreslagna förstärkningarna för olika funktioner innebär en ökning med 32 personer, varav 30 i handläggande ställning.

Förstärkningarna, uttryckta i årsarbetskrafter, avser i huvudsak följande funktioner, nämligen utbildning och information 5, rättsärenden 5, taxering 4 samt kontroll och revision 15.

Personalbehovet i fråga om vissa servicefunktioner som ingår i personaladministration och intendentur är beroende av lokalfrågans lösning. Vid en enhetlig lokalisering torde vissa rationaliseringsvinster göras beträffande intendenturtjänsten. Å andra sidan replierar f. n. kupongskattekontoret, MKPN och RN delvis på andra myndigheter. Sistnämnda förhållanden och de föreslagna förstärkningarna medför att serviceuppgifterna kommer att öka i förhållande till nuläget inom de myndigheter som går upp i riksskatteverket.

Kommittén har på vissa punkter inte ansett sig kunna säkert bedöma behovet av personal och föreslagit att särskilda medel beräknas. Detta gäller främst utredningsverksamheten samt organisations-, utvecklings- och blankettfunktionerna inom drifttekniska enheten.

Kostnadsberäkningar

Kommittén har beräknat årskostnaden för riksskatteverket till ca 35,7 milj. kr. i 1970 års pris- och löneläge. En jämförelse med kostnaderna för verksamheten inom nuvarande myndigheter i motsvarande pris- och löneläge visar att den föreslagna organisationen medför en ökning av medelsbehovet per år med ca 5,7 milj. kr. Kommittén framhåller dock att beräkningen av avlöningskostnaderna, som gjorts enligt schablon för all personal, är osäker. Vidare har ev. förändringar i lokalkostnaderna inte kunnat beaktas.

Under förutsättning att riksskatteverket placeras i för hela verket gemensamma lokaler, som inreds genom nyanskaffning av möbler och andra inventarier, beräknar kommittén de sammanlagda kostnaderna för inredning, utrustning och flyttning till drygt 1,9 milj. kr.

Departementschefen

Kungl. Maj:t lade förra året fram principförslag till omorganisation av den centrala skatteförvaltningen. Riktlinjerna för omorganisationen godtog av riksdagen.

Beslutet innebär att en central förvaltningsmyndighet för beskattnings-, uppbornds- och folkbokföringsväsendet tillskapas. Detta sker genom att ett nytt verk, benämnt riksskatteverket, inrättas den 1 januari 1971. Verket ersätter flera centrala myndigheter och andra organ med riksomfattande uppgifter. Riksskatteverket övertar sålunda de uppgifter som nu ankommer på RN, CFU, kontrollstyrelsen, kupongskattekontoret, sjömanskattekontoret och allmänna ombudet hos den mellankommunala prövningsnämnden.

Inom verket skall finnas en särskild nämnd för ärenden angående förhandsbesked, bindande förklaringar och vissa dispenser. Kupongskattenämnden, sjömansskattenämnden och energiskattenämnden knyts organisatoriskt till verket.

I fråga om riksskatteverkets organisation i övrigt bestämdes endast att verket skall ha en styrelse med verkschefen som ordförande och lekmanna-
ledamöter.

En organisationskommitté tillsattes för att förbereda omorganisationen. Kommittén, som kallar sig RSV-kommittén, avlämnade i mitten av februari 1970 en promemoria med förslag rörande riksskatteverkets organisation.

Vid min anmälan förra året av princippropositionen tog jag upp vissa frågor som kan sägas gälla avgränsningen av riksskatteverkets verksamhetsområde. Frågorna gällde den statistik som f. n. handhas av kontrollstyrelsen, vissa uppgifter som nu ankommer på RRV samt utbildningen inom skatteväsendet med angränsande områden. RSV-kommittén har behandlat dessa frågor i sitt förslag.

När det gäller statistiken ifrågasatte jag om ansvaret för en del av denna borde föras över till statistiska centralbyrån. Kommittén har för sin del funnit att utarbetandet av statistiken över punktskatterna inte bör flyttas över till centralbyrån. I fråga om övrig statistik och handhavandet av det särskilda straffregistret anser kommittén det för tidigt att nu ta ståndpunkt till vart dessa uppgifter skall föras. Ställningstagandet bör enligt kommittén anstå i avvaktan på resultatet av alkoholpolitiska utredningens arbete och bedömningen av fylleristrafutredningens förslag att avkriminalisera fylleriet. Jag instämmer i kommitténs slutsats att någon statistik inte bör föras över till statistiska centralbyrån i samband med att riksskatteverket inrättas. Jag förutsätter därvid att det av kommittén förordade samarbetet mellan de berörda myndigheterna kommer till stånd.

De uppgifter som enligt kommitténs mening bör föras över från RRV till riksskatteverket avser kontrollen av skattedebiteringen, granskningen av avräkningen mellan statsverket och kommunerna av kommunalskatt och av besluten om skatteutjämningsbidrag samt en del tillsynsuppgifter på skatteområdet, främst uppgiften att meddela föreskrifter om arbetsrutiner och att fastställa formulär till blanketter för befrielse från restavgift och för debitering, uppbörd och redovisning av vissa skatter och avgifter. Jag tillstyrker kommitténs förslag att dessa uppgifter övertas av riksskatteverket.

Utbildningsverksamheten på skatteområdet är mycket omfattande. Den ombesörjs av flera organ, främst länsstyrelsernas utbildningsnämnd (LUN), CFU och RN. RSV-kommittén föreslår att riksskatteverket skall svara för utbildningsverksamheten inom verkets ämnesområden. Den utbildning på skatteområdet som LUN nu anordnar bör således föras över till riksskatteverket. Sådan utbildning som inte är fackinriktad utan har en mera allmän

karaktär bör dock enligt kommittén i princip ankomma på statens personalutbildningsnämnd. Jag har samma uppfattning som kommittén i fråga om den utbildningsverksamhet som bör övertas av riksskatteverket.

Verksamheten på skatteområdet syftar till att nå en rättvis och likformig beskattning. Utifrån detta mål kan man härleda tre huvuduppgifter för riksskatteverket, vilka dock delvis går in i varandra. En av dem är att genom information, råd och anvisningar till allmänhet och myndigheter sprida kännedom om skattelagstiftningen och hur den skall tolkas och tillämpas. Vidare måste organisation och arbetsformer inom skatteväsendet kontinuerligt anpassas till de krav som följer av förändringar i beskattningens innehåll men också av förändringar i samhällsutvecklingen på olika områden. Det är således en andra huvuduppgift att utveckla och anpassa organisation, system, rutiner, blanketter och tekniska hjälpmedel så att man når effektivitet i beskattningsverksamheten. För att få till stånd en rättvis beskattning krävs att de uppgifter som den skattskyldige lämnar och som utgör skattemyndigheternas beslutsunderlag är riktiga. Detta förutsätter information och ett sanktionssystem. Men det behövs också — bl. a. för att sanktionssystemet skall få avsedd effekt — kontroll av att de uppgifter som författningssenligt skall lämnas verkligen kommer in och att de är riktiga. En tredje huvuduppgift för riksskatteverket är att svara för kontrollfunktionen i den nu angivna meningen.

Mot bakgrund av en uppfattning om riksskatteverkets huvuduppgifter på skatteområdet, som i princip överensstämmer med den jag har redovisat, har RSV-kommittén övervägt utformningen av riksskatteverkets organisation. Till grund för verksamheten inom riksskatteverkets arbetsområde ligger ett omfattande och svåröverskådligt författningskomplex. Detta förhållande kräver enligt kommitténs mening en specialisering inom riksskatteverket på sakområden. Med hänsyn härtill och till nuvarande myndigheters struktur samt för att omorganisationen skall kunna genomföras så friktionsfritt som möjligt har kommittén stannat för att lägga de olika sakområdena till grund för indelningen på huvudenheter. Kommittén har dock ansett det lämpligt att bilda vissa funktionellt betingade huvudenheter.

Kommitténs organisationsförslag innebär att riksskatteverket under verksledningen organiseras på åtta huvudenheter. Härtill kommer en särskild enhet för de allmänna ombuden. Verksledningen utgörs enligt förslaget av en generaldirektör och en överdirektör, vilka biträds av ett sekretariat. De föreslagna huvudenheterna är en enhet för administration, en enhet för rättsärenden, en enhet för taxering och uppbörd, en enhet för indirekt skatt, en enhet för kontroll och revision, en enhet för folkbokföring och val, en enhet för driftteknik och en enhet för alkoholärenden.

På enheten för *administration* ligger förutom funktionerna personaladministration, ekonomi och intendentur även utbildning och information. Enheten för *rättsärenden* skall svara för bl. a. beredningen av nämndären-

dena. Kanslifunktionen för MKPN placeras också här. Enheten för *taxering och uppbörd* skall på taxerings- och uppbördsområdena svara för råd och anvisningar i materiella frågor, system, rutiner, innehållet i blanketter och resultatuppföljning. Inom enheten skall även handläggas ärenden rörande kupongskatt och sjömansskatt. Enheten för *indirekt skatt* skall svara för bl. a. råd och anvisningar i materiella frågor, system, rutiner, innehållet i blanketter och resultatuppföljning på mervärdeskatteområdet samt de uppgifter som sammanhänger med riksskatteverkets funktion som central beskattningsmyndighet på punktskatteområdet. Enheten för *kontroll och revision* skall svara för bl. a. planläggning, samordning och uppföljning av kontrollverksamheten avseende direkt och indirekt skatt samt utföra taxerings- och skatterevisioner hos främst större företag. Till denna enhet förs kontrollstyrelsens nuvarande distriktsorganisation. Distriktsorganisationen skall utföra revisioner för kontroll av i första hand punktskatter och mervärdeskatt. Enheten för *folkbokföring och val* skall svara för anvisningar m. m. i materiella frågor inom folkbokföringen och handha vissa centrala register. Vidare skall enheten svara för förberedelser och organisation av valförrättningarna samt fullgöra vissa andra uppgifter som ankommer på verket i egenskap av central valmyndighet. Enheten för *driftteknik* skall svara för bl. a. utveckling och utformning av system för databehandling, konstruktion av datamaskinprogram, samordning och resursplanering på det regionala och lokala planet, driftkontroll, administrativ rationalisering och blanketteknik. Enheten för *alkoholärenden* skall överta de uppgifter som nu ankommer på kontrollstyrelsens första byrå.

Huvuddragen av mitt organisationsförslag, som överensstämmer med RSV-kommitténs, framgår av en tablå, vilken torde få fogas till statsrådsprotokollet som *bilaga 2*.

Den förordade organisationen ställer — som också kommittén framhållit — stora krav på samordningen inom verket. Särskilt för verksledningen blir samordningsuppgifterna betydande. Mot bakgrund härav finner jag det motiverat att en tjänst som överdirektör inrättas utöver tjänsten för verkschefen.

Vid förra årets beslut om inrättande av riksskatteverket förutsattes att bl. a. kupongskattenämnden skulle knytas organisatoriskt till verket. RSV-kommittén har mot bakgrund av karaktären på de ärenden som avgörs av kupongskattenämnden föreslagit att beslut i kupongskatteärenden fattas inom riksskatteverket och att kupongskattenämnden upphör. Jag tillstyrker kommitténs förslag.

Åtskilliga organisatoriska förhållanden som ändras till följd av inrättandet av riksskatteverket och de av mig förordade organisatoriska lösningarna är f. n. reglerade i författningar, en del i författningar som riksdagen beslutar. Jag avser att senare anmäla de författningsändringar som blir erforderliga och bl. a. lägga fram de författningsförslag som skall underställas riks-

dagen. I samband härmed kommer jag också att anmäla de frågor om delegering av ärenden från Kungl. Maj:t till riksskatteverket som föranleds av de förslag som departementsutredningen lagt fram i en den 20 februari 1970 dagtecknad promemoria om beslutanderättens fördelning i vissa ärenden på skatteområdet.

RSV-kommitténs bedömning av det totala personalbehovet för riksskatteverket kan jag godta. Förstärkningarna i förhållande till nuläget av vissa funktioner förefaller, såvitt nu kan bedömas, väl avvägda.

För verkschefen bör inrättas en tjänst som generaldirektör i Cp 6 och för överdirektören en tjänst i Cp 4. Berörda personalorganisationer har förklarat sig inte ha något att erinra mot en sådan löneställning. I övrigt bör inrättas åtta extra ordinarie tjänster för chefer för huvudenheter.

I de delar anställnings- och arbetsvillkor är förhandlingsfrågor avser jag att ge statens avtalsverk förhandlingsuppdrag.

RSV-kommittén har beräknat årskostnaden för riksskatteverket till ca 35,7 milj. kr. i 1970 års pris- och löneläge. Eftersom riksskatteverket avses inrättas den 1 januari 1971 behövs medel endast för halva budgetåret 1970/71. Medelsbehovet härför återkommer jag till vid min anmälan av ett nytt anslag, benämnt Riksskatteverket.

I uppdraget till RSV-kommittén ingår att i samråd med delegationen för lokalisering av statlig verksamhet undersöka om riksskatteverket eller delar av verket kan förläggas utanför storstockholmsområdet. Kommittén har anmält att denna fråga inte slutbehandlats. Byggnadsstyrelsen, som svarar för lokalförsörjningen, kan enligt vad jag erfarit upplåta sådana lokaler i stockholmsområdet att hela den centrala delen av riksskatteverket — bortsett från sjömansskatteenheten — kan placeras i samma byggnad redan från starten den 1 januari 1971. Jag anser det angeläget att en samlad lokallösning kommer till stånd. Frågan om den definitiva lokaliseringen av riksskatteverket får tas upp i ett större sammanhang när lokaliseringen av statlig förvaltningsverksamhet behandlas.

I samband med omorganisationen kan det bli nödvändigt att föra tjänster på övergångsstat eller vidta andra övergångsåtgärder. Riksdagens bemyndigande att vidta sådana åtgärder bör därför inhämtas.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen att

- a) godkänna de riktlinjer för organisationen av riksskatteverket som jag förordat i det föregående,
- b) bemyndiga Kungl. Maj:t att vid riksskatteverket inrätta en tjänst som generaldirektör i Cp 6 och en tjänst som överdirektör i Cp 4 samt åtta extra ordinarie tjänster för chefer för huvudenheter,
- c) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de övergångsåtgärder som behövs med anledning av omorganisationen.

Anslag för budgetåret 1970/71

Kontrollstyrelsen

1968/69 Utgift ¹	27 876 088
1969/70 Anslag	11 082 000
1970/71 Förslag	5 710 000

¹ Anslagen Kontrollstyrelsen: Avlöningar och Kontrollstyrelsen: Omkostnader.

² Utbetalt retroaktivt tillägg som bokförs på budgetåret 1969/70 men som hänför sig till budgetåret 1968/69 uppgår till 78 377 kr.

I statsverkspropositionen (bil. 9 s. 57) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avvaktan på särskild proposition i ämnet, till Kontrollstyrelsen för budgetåret 1970/71 beräkna ett förslagsanslag av 11 082 000 kr.

	För tiden 1.7—31.12 1970 beräknar	
	Kontroll- styrelsen	Dep.chefen
<i>Personal</i>		
Handläggande personal	88	84
Övrig personal	150	135
	<u>238</u>	<u>219</u>
<i>Anslag</i>		
Avlöningar	4 079 000	3 921 000
Sjukvård	13 000	13 000
Resersättningar	360 000	360 000
Därav utrikes resor	2 000	2 000
Lokalkostnader	255 000	255 000
Expenser	260 000	260 000
Därav engångsutgifter	5 000	5 000
Lönekostnadspålägg	938 000	901 000
	<u>5 905 000</u>	<u>5 710 000</u>

Kontrollstyrelsen

1. Löne- och prisomräkning m. m. 353 000 kr.
2. Två tjänstemän i befodringsgången för amanuenspersonal i stället för två assistenter (+ 8 000 kr.).
3. Lönekostnadspålägg för nya tjänster 2 000 kr.

Departementschefen

Med hänvisning till sammanställningen beräknar jag anslaget avseende andra halvåret 1970 till 5 710 000 kr.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att till *Kontrollstyrelsen* för budgetåret 1970/71 under sjunde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 5 710 000 kr.

Riksskattenämnden

1968/69 Utgift ¹	21 863 329
1969/70 Anslag	2 584 000
1970/71 Förslag	1 612 000

¹ Anslagen Riksskattenämnden: Avlöningar och Riksskattenämnden: Omkostnader.

² Utbetalt retroaktivt tillägg som bokförs på budgetåret 1969/70 men som hänför sig till budgetåret 1968/69 uppgår till 13 128 kr.

I statsverkspropositionen (bil. 9 s. 61) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avvaktan på särskild proposition i ämnet, till Riksskattenämnden för budgetåret 1970/71 beräkna ett förslagsanslag av 2 584 000 kr.

För tiden 1.7—31.12 1970
beräknar
Riksskatte- Dep.chefen
nämnden

Personal

Handläggande personal	25	25
Övrig personal	17	17
	<u>42</u>	<u>42</u>

Anslag

Avlöningar	1 133 000	1 133 000
Sjukvård	2 000	2 000
Reseersättningar	78 000	78 000
Därav utrikes resor	6 000	6 000
Lokalkostnader	29 000	29 000
Expenser	108 000	107 000
Därav engångsutgifter	5 000	5 000
Lönekostnadspålägg	263 000	263 000
	<u>1 613 000</u>	<u>1 612 000</u>

Riksskattenämnden

1. Löne- och prisomräkning m. m. 91 000 kr.
2. På kanslibyrån behövs förstärkning med extra och tillfällig personal (+ 35 000 kr.).

3. För att möjliggöra avlastning av enklare arbetsuppgifter på kontrollbyrån till personal på lägre nivå behövs en förste byråassistent och en assistent (+ 40 000 kr.).

4. För kontrollaktioner behövs ytterligare medel (+ 50 000 kr.).

5. För att effektivisera mervärdeskattebyråns verksamhet behövs ytterligare en byrådirektör, en assistent och en kontorsskrivare. En tjänst som förste byråsekreterare och en tjänst som kansliskrivare kan därvid dras in. (+ 29 000 kr.).

6. För information och utbildning rörande mervärdeskatten krävs ytterligare 23 000 kr.

7. Utgifterna i övrigt beräknas öka med 25 000 kr.

8. Lönekostnadspålägg för nya tjänster 29 000 kr.

Departementschefen

Med hänvisning till sammanställningen beräknar jag anslaget avseende andra halvåret 1970 till 1 612 000 kr. Jag har därvid beräknat medel bl. a. för tjänster enligt nämndens förslag (3,5).

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att till *Riksskattenämnden* för budgetåret 1970/71 under sjunde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 1 612 000 kr.

Centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden

1968/69 Utgift ¹	26 138 981
1969/70 Anslag ³	8 229 000
1970/71 Förslag	7 551 000

¹ Anslagen Centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden: Avlöningar, Centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden: Omkostnader och Folkbokföringen: Ersättningar till kyrkobokföringsinspektörer.

² Utbetalt retroaktivt tillägg som bokförs på budgetåret 1969/70 men som hänför sig till budgetåret 1968/69 uppgår till 55 218 kr.

³ Anslagen Centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden och Folkbokföringen: Ersättningar till kyrkobokföringsinspektörer.

I statsverkspropositionen (bil. 9 s. 61) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att, i avvaktan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1970/71 beräkna till Centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden ett förslagsanslag av 12 400 000 kr. och till Folkbokföringen: Ersättningar till kyrkobokföringsinspektörer ett förslagsanslag av 129 000 kr.

	För tiden 1.7—31.12 1970	
	beräknar	
	CFU	Dep.chefen
<i>Personal</i>		
Handläggande personal	102	102
Övrig personal	60	60
	<u>162</u>	<u>162</u>
<i>Anslag</i>		
Avlöningar	2 860 000	2 860 000
Ersättningar till kyrkobokföringsinspektörer	65 000	65 000
Sjukvård	11 000	11 000
Reseersättningar	99 000	99 000
Därav utrikes resor	8 000	8 000
Lokalkostnader	356 000	356 000
Expenser för eget behov	229 000	227 000
Expenser för annat än eget behov	2 900 000	2 900 000
Kursverksamhet	375 000	375 000
Lönekostnadspålägg	658 000	658 000
	<u>7 553 000</u>	<u>7 551 000</u>

Centrala folkbokförings- och uppborädsnämnden

1. Löne- och prisomräkning m. m. 242 000 kr.
2. Enligt kungörelsen (1969:5) om skatteavdrag i vissa fall från artist-ersättning har nämnden ålagts nya arbetsuppgifter. För dessa behövs ytterligare ett kvalificerat biträde (+ 13 000 kr.).
3. På grund av omorganisation inom systemsektionen och den ökade serviceverksamheten behövs ytterligare två byrådirektörer, två förste byråintendenter och två assistenter/byråintendenter (+ 144 000 kr.).
4. Som följd av övergången till ett enhetligt maskinsystem på länsstyrelsernas datakontor kan en tjänst som förste byråintendent och 14 tjänster som assistent/byråintendent dras in (— 325 000 kr.).
5. Medel för tryckning av blanketter m. m. för folkbokförings- och uppborädsverksamhet har tidigare anvisats dels under statskontorets myndighetsanslag dels under anslaget Kostnader för årlig taxering m. m. Utgifterna för detta ändamål har av CFU beräknats till 2 900 000 kr. för andra halvåret 1970.
6. Utvidgad kursverksamhet (+ 100 000 kr.).
7. Minskad lokalkostnad på grund av byte av tjänstelokal (— 85 000 kr.).
8. Lönekostnadspålägg för nya tjänster 36 000 kr.

CFU har i särskild skrivelse den 25 februari 1970 anmält, att CFU:s kostnader i egenskap av central valmyndighet uppgår för tiden 1.7—31.12.1970 till sammanlagt 412 000 kr., varav 339 000 kr. avser avlöningar och lönekostnadspålägg. 20 000 kr. reseersättningar och 53 000 kr. expenser.

Departementschefen

I enlighet med vad jag anförde vid min anmälan av anslaget Kostnader för årlig taxering m. m. i årets statsverksproposition (bil. 9 s. 66) bör kostnaderna för vissa blanketter m. m. för uppbördsverksamheten tas upp under förevarande anslag. Jag räknar medel under detta anslag även för de blanketter för folkbokföringsverksamheten som tidigare bekostats från statskontorets myndighetsanslag. (5)

Ersättningar till kyrkobokföringsinspektörer har tidigare beräknats under särskilt anslag. Jag förordar att medel för detta ändamål tas upp under förevarande anslag.

Med hänvisning till sammanställningen beräknar jag anslaget avseende andra halvåret 1970 till 7 551 000 kr. Jag har därvid beräknat medel för bl. a. tjänster enligt nämndens förslag (2, 3, 4) samt beaktat det anmälda medelsbehovet för nämnden i egenskap av central valmyndighet.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att till *Centrala folkbokförings- och uppbördsnämnden* för budgetåret 1970/71 under sjunde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 7 551 000 kr.

Riksskatteverket

Nytt anslag (förslag) 17 000 000

Medelsbehovet för riksskatteverket avseende första halvåret 1971 beräknar jag till 17 milj. kr. Vid beräkningen har jag utgått från följande fördelning på utgiftsslag m. m.

Avlöningar	10 835 000
Ersättningar till kyrkobokföringsinspektörer	65 000
Sjukvård	25 000
Reseersättningar	600 000
Lokalkostnader	675 000
Expenser	2 100 000
Kursverksamhet	300 000
Lönekostnadspålägg	2 400 000
	17 000 000

Avlöningskostnaderna har beräknats schablonmässigt. Lokalkostnaderna har upptagits med ett belopp som motsvarar kostnaderna för de lokaler som f. n. disponeras av de myndigheter som går upp i riksskatteverket.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att till *Riksskatteverket* för budgetåret 1970/71 under sjunde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 17 000 000 kr.

Anskaffning av inventarier m. m. för riksskatteverket

Nytt anslag (förslag) 2 000 000

Som jag tidigare redovisat är avsikten att riksskatteverket skall beredas plats i samlade lokaler, om möjligt redan från starten den 1 januari 1971.

RSV-kommittén har beräknat utgifterna för inredning, utrustning och flyttning till drygt 1,9 milj. kr. Av detta belopp avser ca 1,3 milj. kr. anskaffningskostnader för möbler, övriga inventarier, kontorsmaskiner m. m. Kostnaden för telefonväxel och snabbtelefon uppgår till 415 000 kr. Flyttningskostnaderna har beräknats till drygt 200 000 kr.

Jag anser att medel för ändamålet bör anvisas under ett särskilt anslag. Anslaget bör föras upp med 2 milj. kr.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t föreslår riksdagen

att till *Anskaffning av inventarier m. m. för riksskatteverket* för budgetåret 1970/71 under sjunde huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 2 000 000 kr.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

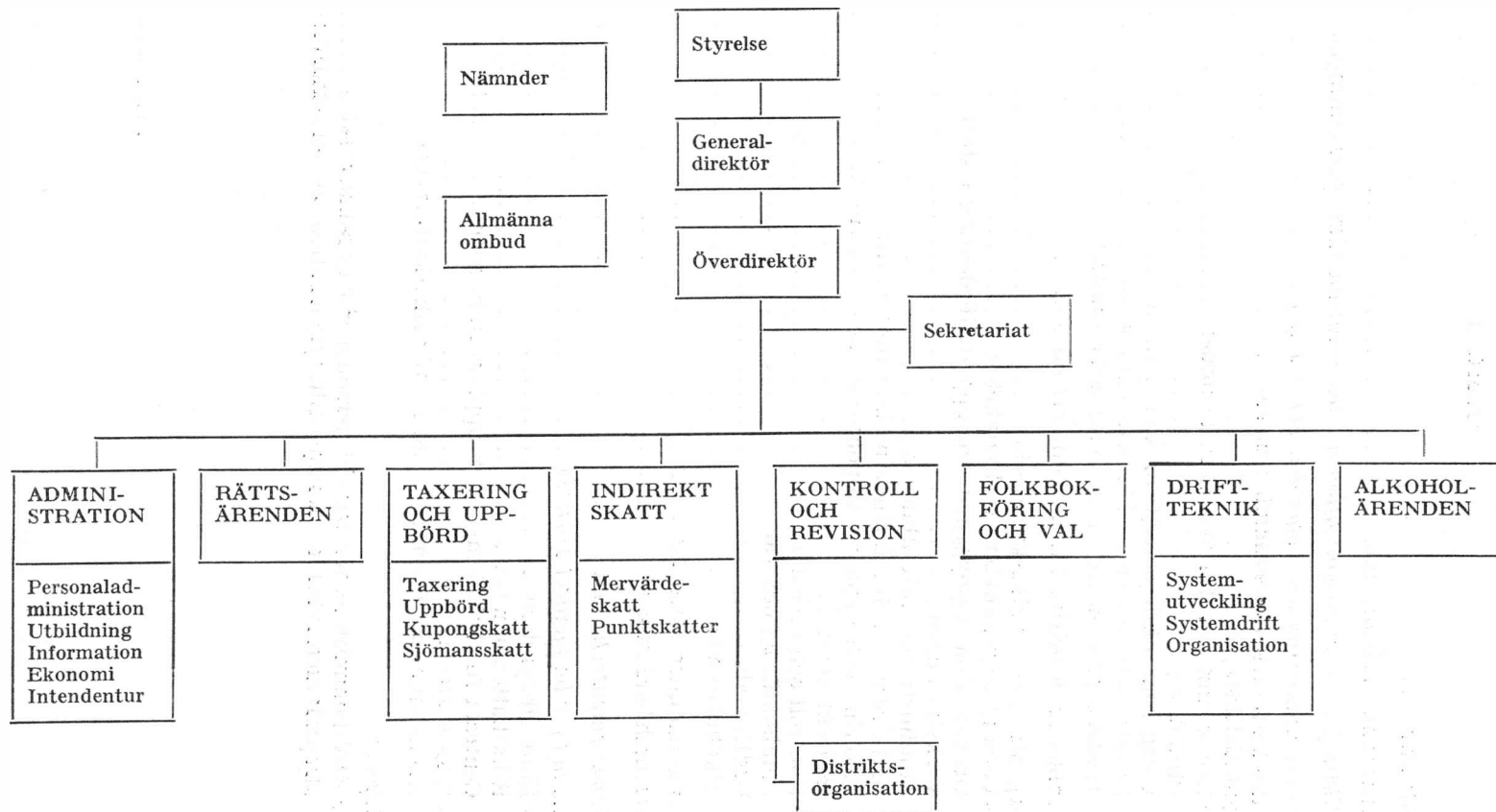
Britta Gyllensten

RSV-kommitténs förslag till personal vid riksskatteverket

Huvudenhet/underenhet	Personal			Summa
	Chefer ¹	Handläggare	Övriga	
1. Verksledning	2	2		4
2. Allmänna ombud	1	6	1	8
3. Administration	1			
Personaladministration		4	35	
Utbildning, information		7	4	
Ekonomi		4	9	
Intendentur		2	17	
S:a	1	17	65	83
4. Rättsärenden	1	15	3	19
5. Taxering och uppbörd	1			
Taxering		6		
Uppbörd		8	7	
Kupongskatt		1	14	
Sjömanskatt		3	20	
S:a	1	18	41	60
6. Indirekt skatt	1			
Mervärdeskatt		6	2	
Punktskatter		17	37	
S:a	1	23	39	63
7. Kontroll och revision	1			
Kontroll		9	4	
Revision		11	4	
Distriktsorganisation		51	39	
S:a	1	71	47	119
8. Folkbokföring och val	1			
Folkbokföring		6	16	
Val		6	4	
S:a	1	12	20	33
9. Driftteknik	1			
Systemutveckling		4		
Systemdrift		52		
Organisation		19	8	
S:a	1	75	8	84
10. Alkoholärenden	1	5	27	33
Totalt 1—10	11	244	251	506

¹ Verksledning och huvudenhetschefer.

Riksskatteverket
(Departementschefens organisationsförslag)

Innehåll

	Sid.
<i>Inledning</i>	2
<i>Nuvarande organisation</i>	3
<i>Riktlinjer för omorganisation av den centrala skatteförvaltningen</i>	7
<i>RSV-kommitténs överväganden och förslag</i>	8
Riksskatteverkets verksamhetsområde	8
Statistikfrågor	8
Redovisnings- och revisionsverksamhet	9
Utbildning	10
Delegeringsmöjligheter från Kungl. Maj:t	11
Ledning och tillsyn av skatteförvaltningen	12
Tänkbara förändringar av verksamhetsområdet	13
Problem och brister i nuvarande organisation	13
Organisation för riksskatteverket	16
Vissa utgångspunkter i verksamheten	16
Organisationsuppbyggnad och uppgiftsfördelning i stort	17
Verksledningen	20
Administration och utbildning	21
Rättsärenden och allmänna ombudsfunktionen	22
Taxering och uppbörd, kupongskatt och sjömansskatt	23
Indirekt skatt	24
Kontroll och revision	24
Folkbokföring och val	25
Driftteknik	26
Alkoholärenden	26
Personaldimensionering	26
Kostnadsberäkningar	27
<i>Departementschefen</i>	27
<i>Anslag för budgetåret 1970/71</i>	32
Kontrollstyrelsen	32
Riksskattenämnden	33
Centrala folkbokförings- och uppbördsnämnden	34
Riksskatteverket	36
Anskaffning av inventarier m. m. för riksskatteverket	37
<i>Bilagor</i>	
1. RSV-kommitténs förslag till personal vid riksskatteverket	38
2. Departementschefens förslag till organisation av riksskatteverket	39